

ydet et meget stort og værdifuldt bidrag til indsatsen for at bringe fred på Balkan. Vi var med i Kroatien, i Makedonien, vi er i Bosnien, vi er nu igen i Albanien. Uden den brede opbakning her i salen, og ikke mindst i befolkningen, ville det aktive engagement ikke være muligt, og engagementet bliver påskønnet ude omkring.

Det er i dag klarere end nogensinde, at der i forbindelse med de fordrevne tilbagevenden vil være behov for en international fredsbevarende styrke i Kosovo. Det står i EU's erklæring, det står i NATO's erklæring, det står i FN's generalsekretærs erklæring. Det er utænkeligt, at de fordrevne skulle ønske at vende tilbage til Kosovo uden en robust international styrke, robust nok til at garantere deres sikkerhed. Og dette er jo et hovedpunkt: Hvis de fordrevne og deporterede kosovoalbanere skal vende tilbage, må de kunne vende tilbage i tryghed, og det kræver en international militær tilstedeværelse.

Det internationale samfund forpligtede sig allerede under Rambouilletforhandlingerne til at indsætte en styrke i Kosovo. Det indgår i den aftale, som kosovoalbanerne underskrev den 19. marts, at en NATO-ledet styrke på et FN-mandat ville sikre implementeringen af aftalen. Fra dansk side er vi parat til at bidrage til en sådan styrke, også selv om betingelserne jo da i dag har ændret sig. Det er i dag ikke muligt at fastslå, hvordan de nærmere omstændigheder og betingelser vil være, når en styrke kan indsættes, men når det bliver aktuelt, vil spørgsmålet selvsagt blive forelagt for Folketinget. NATO vil have en central rolle i en sådan styrke; vi må forsøge at skabe et bredt internationalt samarbejde om denne opgave, men jeg er ikke i tvivl om, at NATO vil have en central rolle.

Det internationale samfund er stillet over for en uhyre omfattende og vanskelig humanitær opgave. Hvad den går ud på kan udtrykkes ret enkelt: Det drejer sig om at yde beskyttelse til flygtningene og sørge for deres daglige fornødenheder her og nu. Tryghed, tag over hovedet, vand, mad, medicin er de enkle, livsnødvendige behov, som de flygtede og deporterede kosovoalbanere har efter det, de har været igennem. Det er en stor opgave at løfte over for de mange, der er flygtet.

Der er fra dansk side lige fra begyndelsen reageret hurtigt og effektivt. Jeg vil gerne fremhæve det engagement, som den danske befolkning har udvist. Det stærke og kontante ønske fra danskerne om at hjælpe har givet rekordsto-

re indsamlingsresultater. Det har også skabt yderligere opbakning og styrke til de initiativer, der er taget af danske organisationer og af regeringen.

Disse initiativer havde ikke kunnet iværksættes uden det permanente samarbejde i Den Humanitære Kontaktgruppe, der har fungeret i nogle år mellem de danske humanitære organisationer, Beredsskabsstyrelsen og forsvaret med Udenrigsministeriet som koordinator.

Dette samarbejde har fra første dag i den nuværende krisesituation betydet, at vi hurtigt kunne identificere områder for danske indsatser og skabe os et overblik over, hvilke ressourcer i form af mennesker og materiel som kunne mobiliseres hurtigt.

Det skabte mulighed for, at udviklingsministeren allerede den 7. april kunne forelægge og få vedtaget, enstemmigt, et aktstykke i Finansudvalget om en ekstraordinær bevilling på 180 mio. kr. til fordel for ofrene for Kosovo-konflikten.

Aktstykket gav mulighed for at imødekomme ønsker om støtte til oprettelse af flygtningelejre, til transport og logistik, til støtte af de internationale organisationers arbejde og til fortsat støtte for de danske organisationer. Med de bevillinger, der var ydet i krisens første dage, nåede de danske tilsagn op over 200 mio. kr. Danmark var dermed det første land til at mobilisere væsentlige finansielle ressourcer, og vi ligger fortsat flot, meget flot, sammenlignet med andre lande og ønsker at gøre det.

De danske humanitære organisationer var gennem udnyttelsen af deres lokale kontaktnet og ved brug af lokale ressourcer i stand til at yde en hurtig indsats. Denne støtte rettede sig fortrinsvis mod de mange familier i Makedonien og Albanien, der har stillet deres hjem til rådighed for flygtninge.

En del af den danske bevilling, 40 mio. kr., er blevet fordelt til FN's Flygtningehøjkommissær og til de andre humanitære FN-organisationer som et bidrag til FN's humanitære aktion.

UNHCR er af FN udpeget som ansvarlig for den overordnede koordination. Den opgave var særlig vanskelig at løfte i starten af krisen, hvor tusinder af flygtninge pludselig strømmede til. Regeringen hilste det derfor velkommen, at NATO gav tilsagn om at stille ressourcer til rådighed og at engagere sig i bistand til flygtningene i samarbejde med de relevante humanitære organisationer.